Написав Артемук Мирослава
Понеділок, 22 березня 2021, 20:10

Всі сильні також дуже часто плачуть…
Проте ніхто не бачить їхніх сліз.
Бо їм цих сліз ніколи не пробачать
Лиш тільки слово кинуть як батіг.

Ніхто не бачить коли сильні плачуть…
Вони свій біль ховають від людей.
Не всі заплаканими зможуть їх побачить,
Тому ,що плачуть в глибині ночей.

Кусають губи мало не до крові,
Щоб не почув ніхто бодай що хлип.
Бо сильні люди звикли вже до болю,
І вони знають : Все переболить.

Не день пройде, не два, і не неділя,
Порою місяць, а порою й два,
Щоб рана та що сильно так кровила
Хоч трішки дала спокій й зажила.

Всі сильні люди часто так страждають.
Їм відпочинку від страждань нема.
Тому вони так легко помічають
Всіх тих у кого на душі зима.

Вони здаються сильними на зовні,
Але в душі німий таїться крик.
Вони тримають у своїй долоні
Всю свою силу і мовчать про біль.

Це всім здається, що вони не зламні.
Але вони неначе той Ахілл,
Від всіх те місце ніби заховали,
Щоб їх ніхто туди не поразив.

Лише найближчі, які добре знають
Принести можуть надпекучий біль.
Бо від своїх нічого не ховаєш,
Тай що сховати можна від своїх?

І не чекаєш зовсім ти удару,
Та вразу дар від того прилетить
Кому ти навіть душу відкриваєш…
Лише хвилина й ніж уже сидить…

І закусивши губи у безсиллі,

Написав Артемук Мирослава
Понеділок, 22 березня 2021, 20:10

Ти вставши далі по житті ідеш.
Та не один а разом і сумніви
З собою у дорогу ти береш.

Не плач мій друже. А іди сміливо
І знай , що скоро буде вже кінець.
Усім твоїм стражданням, що без міри
Тобі в житті хтось щедро подає.

Всміхнись мій друг, і ти тоді побачиш
Що поруч ті, хто тільки лиш любив,
Й поллються сльози струменем гарячим
І буде все як ти того хотів.

Не знемагай, ще зовсім не багато,
І радість з неба буде у душі.
І пам’ятай, що сильні також плачуть,
Та плачуть не на людях а в тиші.

Тому сьогодні прихили коліна
Й закривши двері Богу все скажи.
Благословенна Господом людино.
Не знемагай. Кріпися та іди.
Амінь.17.01.2021р.